

Ալեքսանդր Ծատուրյան

Գնա, ցուրտ ձմեռ

Գնա՛, ցուրտ ձմեռ,
Խստասի՛րտ ծերուկ,
Քո մեջ չկա՛ սեր,
Չկա՛ զգացմունք.
Քո մեջ չկա կյանք,
Կյանքի հրապույր,
Ցնծություն, տարփանք,
Ծիծաղ ու համբույր:
Աշխարհ ես մտնում
Դու արհավիրքով,
Աշխարհ կաշկանդում
Քո ցուրտ կապանքով.
Նայվածքդ դաժան,
Շունչդ մահաբեր,
Մարդկանց, բնության
Բերում են ավեր...

Լռում է գետակ
Անտառի խորքում,
Մարում սեր, փափագ
Ե՛վ մարդու սրտում.
Ծաղիկն է թռչում
Բլրուրի կրծքին,

Ժրպիտը սառչում
Մարդու շրթունքին...

Գնա՛, ցուրտ ձմեռ,
Արի՛, ջերմ գարուն,
Բե՛ր մեզ կյանք ու սեր,
Լույս, եռանդ, ավյուն.
Բե՛ր մեզ դու պայծառ
Արև ու աստղեր,
Հույսերի աշխարհ,
Գարնա՛ն երազներ...

Բե՛ր ծիծաղ անհոգ.
Անհոգ բուսեներ,
Խանդ. հույզ ու բորբոք,
Միրաշունչ երգեր.
Բե՛ր անուշ զեփյուռ,
Անձրև գովարար,
Կարկաչուն աղբյուր,
Սար ու դաշտ դալար...